

התורה שבקחוב ותורה שבעל פה, באוטו ומן על אמרת פמה וכמה שאירך לנעל שעיר התורה באוטו זמן.

ולבן אומרם את אלו צדוקי הידין, כמו שגתקאה. שמחוי רבי יוסי ורבי חייא ונש��והו בראשו במקדם, ואמרו, אשר חילקו נברך הוז!

עוד פמח ואמר, קלהות החקמה פצע לחים מעשרה שליטים אשר היו בעיר. החקמה פצע לחים - זה משה. כשללה להר סיני לקבל תורה, הזרעוו באליהם רקיעים וכל אוטם מchnoot עליזים, ואמרו לפניו: רבון העולם, ומה כל טוב וכל שמחה שלנו אינה אלא בתורה, ואפה רזהה להורידה לאין?! התקבצו על משה לשרפו באש. החזק משה וכו', כמו شبארוה החרבים, שאמר הקודש ברוך הוא למשה וכו'. אבל, החקמה פצע לחים - כל מי שמתעסק בתורה ומשתדר בה לשמה, מתחזק בתורה בשעה שאירך לו תקף וחזק להגן עליו בשעה שצrik. ואוטם תקף וחזק מאיה מקום מתחזק? חזר ואמר, מעשרה שליטים. מאותן עשר אמרות שכחות בתורה, שם שליטים עליזים, שאדם מתחזק בהם בעולם הזה ובעולם הבא. כל סודות העולם וכל המצוות וכל החקמה של מעלה ומטה תלמידים בהם, ובם הכל נכלל, והכל הוא בתורה. אשר חילקו של מי שמשתדר בתורה להיות מתחזק בחזק לעולם הבא.

עשרה שליטים - עשרה מני

גورو בך. (ס"א ר"ה דתורה) וכך היה בינוי יתיר דתורה ד בכתב ותורה דבעל פה, בהוא זמן, על אחת פמה וכמה דאצטריך למגע תרעי דאוריתא בהוא זמן.

ובגין פה אמרין הני הצדוקי דינא, פמה דאתמר. חדו רבי יוסי ורבי חייא, ונש��והו ברישיה במלקדמין, זכה חולקנא בהאי ארחה.

תו פמח ואמר. (קהלת ז) החקמה פועז לחים מעשרה שליטים אשר היו בעיר. החקמה תעוז לחים, דא משה, פד סליק לטורא דסיני לקללא אוריתא, אזדעעו כל אינון רקיעין, וכל אינון משריין עלאין, ואמרו קמיה, מאירה דעתמא, ומה כל טובא, וכל חזקה דעלמא, ואתה לנטחא לה באראעה. אתכניישו על משה לאוקדייה בנורא, אתפקף משה וכו', פמה דאומקיה חבריא, דקודשא בריך הוא אמר ליה למשה וכולי.

אבל החקמה תעוז לחים, כל מאן דאתעטך באורייתא, ואשפצל בה לשמה, אתפקף בה באורייתא, בשעתה דאצטריך למהיוי ליה תקפא וחילא, לאגנא עלייה בשעתה דאצטריך. וההוא תקפא וחילא מאן אחר אתפקף. הדר ואמר, מעשרה שליטים. אינון עשר אמרין דכתיבין בה באורייתא, דאינון שליטין עלאין, דבר נש אתפקף בהוא בהאי עלמא, ובעלמא דאתמי כל רזין דעתמא, וכל פקודין, וכל חכמתא דעתיא ותפא, בהו תלייא, ובאו אחפליל פלא, וכל איה באהוריתא. זכה חולקיה מאן דاشתדר באתפקף לעלם אתי.

עשרה שליטין, עשר זיני חכמתא אינון בה באורייתא, בעשר שמהן